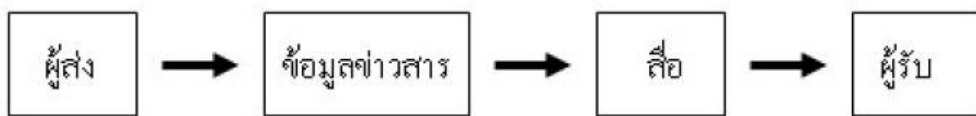

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการสื่อสาร

การสื่อสาร (Communication) คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่มีความเข้าใจตรงกัน โดยมีองค์ประกอบดังนี้

รูปที่ 2.1 ช่องทางการสื่อสารทฤษฎีของเบอร์โล (Berlo)

ผู้ส่ง (Source) ต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการสื่อสาร มีความเข้าใจในการเข้ารหัส มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับสาร มีความรู้อย่างดีในเรื่องที่ต้องการจะส่งสาร มีความสามารถในการปรับระดับการสื่อสารให้เหมาะสมกับผู้รับสาร

ข้อมูลข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสารนั้น

สื่อหรือช่องทางการส่ง (Channel) คือการส่งข่าวสารให้กับผู้รับสาร ผ่านช่องทางต่างๆ การดู การฟัง การสัมผัส การลิ้มรส หรือการไต่กลิ่น

ช่องทางการสื่อสาร จะเลือกช่องทางออนไลน์ หรือทาง Social Network เพราะเป็นช่องทางที่สามารถส่งต่อได้รวดเร็วที่สุด และยังสามารถกระจายไปยังคนอื่นๆ ได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย

ผู้รับ (Receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร และมีความสามารถในการถอดรหัส มีความรู้และพื้นฐานวัฒนธรรมเหมือนหรือใกล้เคียงกับผู้รับสารจะทำให้ผู้ส่งทำการสื่อสารนั้นได้ผล

2.2 ทฤษฎีการตัดต่อ

การตัดต่อ คือการนำไฟล์หลายๆไฟล์มาเรียงกัน โดยการคัดเลือกภาพและเสียงที่ต้องการ นำมาตกแต่งเพิ่มเติมข้อมูลต่างๆ เช่นเพิ่มสีสันทัน ข้อความ การเพิ่มหรือลดความเร็วในการแสดงภาพเคลื่อนไหว ในปัจจุบันการตัดต่อวิดีโอด้วย Adobe premier จะได้คุณภาพและความรวดเร็วเนื่องจากมีความสามารถเพิ่มเทคนิคพิเศษและการตกแต่งต่างๆให้สวยงามขึ้น

การตัดต่อลำดับภาพ หมายถึง การเชื่อมต่อกันระหว่างช็อต 2 ช็อต เพื่อเล่าเรื่องราวต่างๆ ด้วยภาพ ซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว โดยการนำจากแต่ละฉากมาเรียงกัน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง ด้วยเทคนิควิธีต่างๆ จนกระทั่งสามารถเล่าเรื่องราวได้ตามบทที่ได้เขียนเอาไว้

ดังนั้นการตัดต่อที่ดี ต้องทำการเลือกช็อตและฉากที่ดีมาเรียงต่อกัน โดยต้องคำนึงถึงความยาวและจังหวะ รวมถึงอารมณ์ที่ต้องการสื่อ และที่สำคัญก็คือ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของเรื่องนั้นๆด้วย

การตัดต่อภาพและเสียง หมายถึง กระบวนการนำภาพต่างๆ ที่บันทึกไว้มาลำดับเป็นเรื่องราวโดยอาศัยเครื่องมือตัดต่อ รวมไปถึงการซ้อนตัวหนังสือ หรือการสร้างภาพพิเศษต่างๆ ตลอดจนการใส่เสียงบรรยาย เสียงประกอบ ตามรูปแบบของรายการนั้นๆ

2.3 ทฤษฎีการถ่ายภาพและวิดีโอ

มุมมอง คือการถ่ายภาพในมุมที่ต่างกัน ยังมีผลต่อความคิดและความรู้สึกที่จะสื่อความหมายไปยังผู้ดูได้

- ภาพระดับสายตา คือการถ่ายภาพในตำแหน่งที่อยู่กับระดับสายตาพอดีกับที่เรามองเห็น ภาพจะให้ความรู้สึกเป็นธรรมดา
- ภาพมุมต่ำ คือการถ่ายในตำแหน่งที่ต่ำกว่าวัตถุ จะทำให้เกิดความรู้สึกยิ่งใหญ่กว่าความเป็นจริง และมีความสง่า

- ภาพมุมสูง คือการถ่ายในตำแหน่งที่อยู่สูงกว่าวัตถุ ภาพที่ได้จะให้ความรู้สึกเล็ก และต้อยต่ำ ไม่มีความสำคัญ

2.3.1 รูปแบบการบันทึกเป็นช็อต

- Extreme Long Shot เป็นการถ่ายภาพในระยะไกลที่สุด ลักษณะภาพที่ถ่ายนั้นต้องอยู่ไกลจากสิ่งที่ถ่ายมาก ภาพที่ได้นั้นจะเป็นภาพมุมกว้าง สามารถเห็นองค์ประกอบได้ทั้งหมด ภาพลักษณะนี้จะเป็นภาพที่ใช้แนะนำสถานที่ หรือสิ่งที่ต้องเห็นในมุมกว้างมากๆ ให้ความรู้สึกของภาพจะทำให้ดูอลังการ
- Long Shot เป็นภาพถ่ายระยะไกล มีพื้นที่ที่มากกว่าตัวละครทำให้ดูใกล้ชิดกับฉากหรือทัศนียภาพมากกว่าความรู้สึก ภาพจะกำหนดโดยประมาณว่าสิ่งที่ถ่ายจะอยู่ในกรอบภาพพอดี
- Medium Long Shot ช็อตที่อยู่ระหว่างระยะไกล และระยะ Midium Shot มักถ่ายเพื่อเปิดให้เห็นบุคคล กับวัตถุประสงคืที่แตกต่างกันไป เช่น หมู่คณะหลายคน ภาพคนกับพื้นที่ปิด หรือพื้นที่เปิด ซึ่งก็ให้ความหมายของภาพต่างกัน
- Midium Shot เป็นช็อตที่ได้รับความนิยมที่สุด เพราะเป็นช็อตที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง และการสนทนา ภาพจะออกมาอยู่ในระดับสายตา โดยธรรมชาติช็อตแบบนี้จะไม่เน้นอารมณ์ร่วมกับผู้ชมแต่นั้นสำหรับเล่าเรื่อง
- Close Up เป็นระยะที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกตัวละครเป็นหลัก ไม่ว่าจะโกรธ เศร้า ดีใจ และใบหน้าของมนุษย์ยังแสดงอารมณ์ได้หลากหลาย
- Extreme Close Up เป็นระยะภาพที่เน้นความรู้สึกในระดับที่สูง เช่น ถ่ายภาพดวงตาในระยะประชิด หรืออวัยวะบางอย่างเพื่อแสดงอากัปกิริยาที่มีนัยยะต่างไปจากการแสดงออกอย่างอื่น

2.3.2 ระบบวิดีโอ

ระบบวิดีโอมีความสัมพันธ์กับการนำไฟล์วิดีโอไปเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งไฟล์วิดีโอนั้นต้องนำไปเปิดกับโทรทัศน์หรือเครื่องเล่นอื่นๆ ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดค่าของระบบวิดีโอในขั้นตอนการตัดต่อด้วย

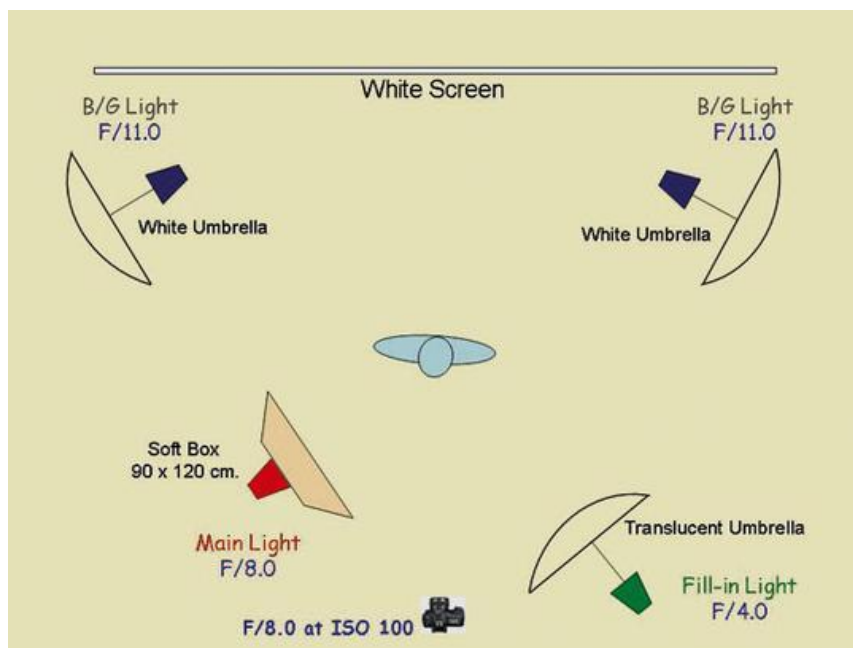
ระบบ PAL เป็นระบบที่มีความคมชัดสูง แต่การเคลื่อนไหวไม่ค่อยราบรื่น โดยมีอัตราการแสดงภาพ (Frame Rate) 25 เฟรมต่อวินาที

MPEG เป็นฟอร์แมตของไฟล์วิดีโอที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากไฟล์มีขนาดเล็ก และมีคุณภาพที่หลากหลาย ตั้งแต่คมชัดที่สุด ไปถึงอยู่ในเกณฑ์ที่รับได้ โดยมีหลายรูปแบบ

MPEG – 2 เป็นไฟล์ที่นิยมใช้ทำวีซีดี โดยไฟล์มีขนาดใหญ่ (แต่ไม่เท่า AVI) แต่คุณภาพในการแสดงผลมีความคมชัดสูง

2.4 ทฤษฎีการจัดแสง

การจัดแสงในห้องสตูดิโอ การถ่ายภาพในสตูดิโอ ส่วนใหญ่มักใช้ถ่ายบุคคล วัตถุ สิ่งของเพื่อการโฆษณา จำเป็นต้องใช้แสงไฟประดิษฐ์ช่วยให้แสงสว่าง การจัดแสงในห้องถ่ายนั้น อาจใช้ไฟดวงเดียวหรือหลายดวงก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ภาพได้รับแสงเงาสวยงามและตรงตามจุดมุ่งหมาย

รูปที่ 2.2 การจัดแสงในห้องสตูดิโอ

2.4.1 การใช้ไฟสองดวง

การใช้ไฟหลักและไฟเพิ่มหรือไฟลบเงา (Fill-in light) ไฟลบเงานี้จะช่วยเพิ่มความสว่างให้กับส่วนที่เป็นเงา ซึ่งเกิดจากไฟหลัก เป็นการช่วยเพิ่มความสว่างให้กับส่วนที่เป็นเงา ซึ่งเกิดจากไฟหลักเป็นการช่วยลบเงาดำให้หมดไป โดยทั่ว ๆ ไปการตั้งไฟหลัก จะตั้งในตำแหน่งเฉียงหน้าขวา ทำมุม 45 องศา ส่วนไฟลบเงาตั้งในตำแหน่งเฉียงหน้า ซ้ายความสว่างของไฟลบเงาควรน้อยกว่าไฟหลักในอัตราส่วน 1:2 การลดความสว่าง ของไฟลบเงาอาจทำได้โดยการลดแสงที่หลอด การเลื่อนตำแหน่งหลอดไฟให้ห่างจาก แบบ การใช้ผ้าขาว หรือกระดาษแก้วหุ้ม เพื่อกรองแสงหรือให้แสงสะท้อนจากแผ่น สะท้อนแสง (Reflector) ก่อนก็ได้

2.4.2 การใช้ไฟสามดวง

การใช้ไฟหลักไฟลบเงา และไฟส่องหลัง (Back light หรือ Accent light) สำหรับไฟ ส่องหลัง จะวางอยู่ในตำแหน่งด้านหลังของวัตถุ ตั้งให้สูงเล็กน้อยบีบลำแสงให้เป็นจุด ส่องตรงไปด้านหลังของวัตถุจะช่วยเน้นรูปทรงของวัตถุให้เห็นชัดเจนมากขึ้น

2.4.3 การใช้ไฟสี่ดวง

การใช้ไฟหลัก ไฟลบเงา ไฟส่องหลัง และไฟส่องผม (Hair light) ในกรณีที่ถ่ายภาพบุคคล อาจใช้ไฟเพื่อบริเวณเส้นผมให้มีประกายสวยแวววาวขึ้น ไฟส่องผมจะตั้งในตำแหน่งเฉียงหลัง ตั้งให้สูงบีบลำแสงส่องไปยังเส้นผมของแบบ

2.4.4 การใช้ไฟห้าดวง

การใช้ไฟหลัก ไฟลบเงา ไฟส่องหลัง ไฟส่องผม และไฟส่องฉากหลัง (Background light) สำหรับไฟส่องฉากหลังจะช่วยให้เกิดความสว่างที่บริเวณส่วนหลังของภาพ ทำให้เห็นส่วนประกอบต่างๆ ของฉากหลัง ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และยังเป็นการแยกวัตถุที่ถ่ายออกจากฉากหลังทำให้เห็นวัตถุอย่างชัดเจน